

Az öikuméné jegyében, zsidó szertartással eltemették a Margit hídnál talált emberi csontokat

2016-04-15 16:01 - MTI

A végtiszteesség megadásán túl azért vagyunk itt, hogy kifejezzük, nem a gyűlöletet és békétlenséget akarjuk, hanem a békét és a megbékélést – mondta az emberi erőforrások minisztere a Margit hídnál megtalált emberi maradványok temetésén pénteken Budapesten, a Kozma utcai zsidó temetőben. – A Margit híd felújításakor 2011-ben a munkások találtak rá a most eltemetett emberi maradványokra. A csontokat az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetben vizsgálták meg, és bebizonyosodott, hogy a maradványok között vannak a vészkorszak idején a nyilasok által a Dunába lőtt zsidó áldozatok és nem zsidó emberek is.

Balog Zoltán úgy fogalmazott: „Nemcsak nem akarjuk, nem is tűrjük, hogy (...) emberi vagy állami erőszak életet pusztítson, ahogy ez 1944-ben történt, amikor a megszállók és a magyar állami szervek együtt pusztítottak ártatlan zsidó életet”. A miniszter kiemelte: a Margit hídnál 2011-ben megtalált maradványok eltemetése is jelzi, milyen hosszú út vezet a méltányos emlékezésig. Ezen az úton vannak árkok, akadályok, de van rajta egymásra találás is, és „hiszünk abban, hogy egyre több” rajta az egymásra találás. Szólt arról is, hogy mintegy három évtizeddel a rendszerváltoztatás kezdete után sincs végük a temetéseknek, és nem is lesz addig, amíg „haza nem tér” a háborúk és a diktatúrák utolsó áldozata is. „Itt kell lennünk, készen kell állnunk arra, hogy fogadjuk a hazatérőket, fogadjuk a soá áldozatait” – fogalmazott. „A mi közös veszteségünk azok, akiket kitagadtak a nemzet közösségéből, emberi méltóságukban, zsidóságukban és magyarságukban megaláztak, gyalázatosan kiraboltak és végül bestiálisan meggyilkoltak.”

Heisler András, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségének (Mazsihisz) elnöke hangsúlyozta: „Zsidó és nem zsidó magyarok múltja visszavonhatatlanul közös”. Azoknak, akiket ma temetnek, nem ismertek a hozzátartozói, ám ez a sorstalanság esélyt ad arra, hogy a jövőben mindannyiunkhoz tartozzanak, az egész nemzeti közösség váljék hozzátartozójukká, ápolja emléküket – fogalmazott.

Kiemelte, a vízmosta csontok visszavonhatatlanul összekeveredtek egymással, nincs nevük, arcuk, nincs és talán soha nem is lesz személyes emlékezetük. Temetésük így nemcsak a háború utolsó hónapjaiban a Dunába lőtt embereket reprezentálja, hanem „azokat is, akikből még csont sem maradt, csak hamu vagy még annyi sem. De azokat is, akik a meggyilkolt emberek unokái, dédunokái lennének, és akiknek mind köztünk lenne a helyük” - tette hozzá a Mazsihisz elnöke.

Kardos Péter főrabbi (Mazsihisz) rámutatott, isten hét évtized elteltével is gondoskodott arról, hogy megtartsuk a tórai parancsot: „Ne felejts!” Hozzátette, csak a megnyugvás marad számunkra, hogy végre pihenőhelyhez jutnak e kallódó emberi maradványok, zsidók és nem zsidók, mindnyájan isten teremtményei. Majd a zsidó sírköveken olvasható mondattal búcsúztatta a halottakat: „Lelketek foglaltassék bele az örök életűek kötelékébe!”

Meir Chaim Gestetner rabbi (Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközség) Maimonidész középkori zsidó filozófusra hivatkozva szólt arról, hogy a zsidó népnek kétféle ellensége lehet: az egyik, aki fegyverrel támad rá, a másik, aki a törvények útjáról akarja őt letéríteni. A mártírok emlékét ezért azzal „örizzük igazán, hogy folytatjuk a vallásos ortodox zsidó életet Magyarországon” - mondta.

Bíró László katolikus püspök, Magyarország katonai ordináriusa hangsúlyozta: az ideológiák veszélye, hogy elszakítanak a valóságtól, szembefordulnak az emberrel, összetörik az emberi kapcsolatokat. „Ezen névtelen testvéreink éppen névtelenségükkel sokakat juttatnak eszünkbe, akiket hasonló módon taszítottak halálba zavaros ideológiák” – fogalmazott. Kitért arra, hogy a világ számos pontján ma is sokak életét oltják ki vallásokra ráakódott ideológiák nevében, amelyek mélyén közönséges emberi önzés rejlik, a fegyverkereskedelem vagy a föld javaiból való igazságtalan részesedés.

Bogárdi Szabó István református püspök, a Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkes elnöke arról beszélt, hogy a temetés egyszerre a gyász, az emlékezés és a remény ideje. Holtat „mindig úgy temetünk, hogy reménykedünk az élet urában és bízunk ígéretében, hogy legyőzetik a halál” – mondta. „A földi nyugvóhely mindig végességünket jelzi, de egyben azt is, hogy ez itt az üdvösség előszobája” - fogalmazott.

A Mazsihisz és a Nemzeti Örökség Intézete (NÖRI) által megszervezett, a zsidó szertartás szerint megtartott temetésen részt vettek holokauszt-túlélők, továbbá Frölich Róbert országos főrabbi (Mazsihisz), Köves Slomó, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség vezető rabbija, Radnainé Fogarasi Katalin, a Nemzeti Örökség Intézetének elnöke, Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, a közélet és a diplomáciai testület képviselői.

Forrás: [Infovilág](http://infovilag.hu)

http://infovilag.hu/hir-34541-az_okumene_jegyeben_zsido_szertartassal_.html